Р Е Ш Е Н И Е
№ 2462

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева
Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5905** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 12.04.2013г., постановено по НАХД № 16485/2012г. Софийски районен съд, 20-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № Р-10-481/08.08.2012г., издадено от Заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор", с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 / две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 106б, ал.6 изр.1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ за нарушение на чл. 90д, ал. 1, т. 4,пр.2 от ЗЗО.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], в която се излагат съображения за неправилност на решението, отменително основание по чл. 348, ал.1,т.1 от НПК. Касаторът моли решението да бъде отменено, а с него и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител адв. С., оспорва жалбата и излага писмени аргументи за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и решението следва да бъде отменено.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Въззивният съд е събрал и обсъдил всички представени от страните доказателства. Пред настоящия състав не са представяни нови от допустимите по чл. 219 от АПК писмени доказателства.

Решението на СРС е неправилно поради следните съображения:

Касационната инстанция е задължена да съобрази отмяната на чл. 90д, ал. 1, т. 4, пр. 2 ЗЗО и в тази връзка наличието на по-благоприятен закон, последвал след извършването на нарушението, по смисъла на чл. 3, ал.2 ЗАНН.

Със Закон за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване, обн. ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г., са отменени разпоредбите, касаещи здравно-осигурителните дружества, като е отменена както разпоредбата, за нарушението на която е ангажирана административно – наказателната отговорност на [фирма], [населено място] чл. 90д, ал.1, т.4, пр.2 от ЗЗО, така и санкционната такава – чл. 106б, ал.6, изр. 1 от ЗЗО.

Изменението е било в сила един ден преди издаване наказателното постановление – 08.08.2012 г., но не е било съобразено.

Целта на изменението, видно от текста на преходните и заключителни разпоредби към това изменение, действително е здравноосигурителните дружества в едногодишен срок да приведат дейността си в съответствие с Кодекса на застраховането.

В същото време, в преходните и заключителни разпоредби към изменението - § 30 от ПЗР на ЗИД на ЗЗО е посочено, че „заварените здравноосигурителни дружества с издадена лицензия за дейност по доброволно здравно осигуряване по реда на Закона за здравното осигуряване до получаването на лиценз за извършване на застраховане, съответно до изтичането на срока за привеждане на дейността в съответствие с Кодекса за застраховането по § 29, ал. 1, извършват дейността си по досегашния ред", посочено е, че „се прилагат и досегашните разпоредби на чл. 81 - 88, чл. 89 - 90г, чл. 90е, чл.93а- 97в, чл. 99б, чл. 99в, чл. 99е - 99н и чл. 106б", като „за инвестициите на техническите резерви на здравноосигурителното дружество се прилага Кодексът за застраховането".

Следователно, при тази уредба е видно, че действието на санкционната разпоредба на чл.106б от ЗЗО се продължава по отношение на тези дружества, като се продължава и действието на много от задължителните изисквания към осъществяване на дейността им.

Разпоредбата на чл.90д от ЗЗО обаче за неизпълнението, на която е наложена санкцията, не е между тези, чието действие се запазва по силата на § 30 от ПЗР на ЗИД на ЗЗО, поради което следва да се приеме, че именно това изискване отпада, съответно нарушението му не е обявено за наказеумо.

Също така, по отношение не инвестициите на техническите резерви на здравноосигурителното дружество се прилага не старият ред, а Кодексът за застраховането. В главата, уреждаща инвестициите на техническите резерви в новите текстове на Кодекса за застраховането няма такова изискване, каквото е било

формулирано в чл. 90д, ал.1, т.4, пр2 от ЗЗО.

Предвид горното, настоящата съдебна инстанция достига до извода, че обжалваното съдебно решение е неправилно и следва да бъде отменено.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, Пети касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 12.04.2013 г. на СРС, НК, 20 състав по НАХД № 16485 / 2012 г. и ВМЕСТО НЕГО:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-481 / 08.08.2012 г. на Заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор".

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.